Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованû.

Рекламаціи неопечатанû вôльнû ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 50. Недѣля 3 (15) Марта 1891. **Рôкъ I.**

Львôвъ, дня 2 (14 Марта).

Вчера подали мы коротку згадку про починокъ помѣщеный въ *Presse* яко кореспонденція зô Львова пôдъ заголовкомъ: „Поляки и Русины народовцѣ.“ Понеже однакъ змѣстъ починку того мѣстить такъ вѣрне знанье ôдносинъ нашихъ и найвѣрнѣйше представляє теперѣшне наше положенье, умѣщуємо єго въ цѣлôй основѣ:

„Наслѣдокъ выборôвъ зъ галицкихъ меншихъ посѣлостей зъ того именно взгляду маε такъ велике значѣнье, що знаменуε ôнъ радикальный переворотъ, якій мавъ мѣсце теперь въ ôдносинахъ Галичины а не менше для того, що становить ôнъ цѣлковите ôджахненье ся політики, веденои дотеперь водителями старои партіи рускои.

Єще пôдчасъ послѣдноы сесіи Сойму галицкого увѣрявъ зъ повною свѣдомостію власнои силы посолъ дръ Антоневичъ, що переважна часть Русинôвъ галицкихъ симпатизуε зъ стремленями пословъ партіи староруской и безвзглядно годить ся на ихъ програму.

Однакъ выборы до Думы державнои дали незбитый доказъ, що народъ рускій не маε теперь до того найменшои охоты, щобы дати ся за нôсъ водити людямъ, котрû за ремесло своε уважають забурювати супокôй въ краю и унеможливлювати пріязне супокôйне пожитье двохъ родимыхъ народностей. Выборцѣ рускû дали теперь о того рода політицѣ свôй потупляючій осудъ.

Треба лишень представити собѣ, що совѣтникъ двору Ковальскій, котрый звыкъ бувъ прибирати стать єдинои управненого репрезентанта Русинôвъ, упавъ въ округѣ выборчôмъ, въ котрôмъ мовь бы правомъ наслѣдства всегда дôстававъ мандатъ, въ округѣ, котрый зъ давенъ давна уходивъ за ненарушиму власнôсть старои партіи, а за то перейшовъ менше ôдъ него звѣстный родимець, котрый рѣшучо выступивъ супротивъ махинацій рускихъ „скрайныхъ“ и погляды котрого на справы и потребы народу руского суть цѣлкомъ противнû и суперечнû зъ політичными пересвѣдченями пана Ковальского. Совѣтникъ Ковальскій, котрый здававъ ся такъ бути певнымъ довѣрія не лишень своихъ мандантôвъ, но цѣлого народу руского, дôставъ всего на всего 166 голосôвъ, наколи на контркандидата народовця о. Брылиньского, новика парляментарного пало 380 голосôвъ. О много тяжшимъ бувъ упадокъ решты „великостей старои партіи“. Въ самбôрскôмъ, въ куріи громадъ сельскихъ не дôставъ дръ Антоневичъ навѣть сотки голосôвъ, пôдчасъ коли противникъ єго політичный, народовець Телишевскій, зôбравъ 397 голосôвъ. Въ куріи громадъ сельскихъ округа калуского дôставъ народовець Романчукъ 433 голосôвъ, а кандидатъ старои партіи Кулачковскій лишень 99.

Що матадоры старои партіи въ перецѣнюваню самыхъ себе, не зрозумѣли цѣлкомъ успособленя народу руского, котрый такъ довго по манôвцяхъ водили, то выплываε се вже зъ ихъ ôдозвы выборчои, оголошенои „Русскою Радою“, въ котрôй ударили въ окликъ надто певный и вызываючій: „Съ нами Богъ“ — побѣдимо“ — такъ звучить кôнцева апострофа тои ôдозвы. Теперь цѣлкомъ природно не хоче праса, старои партіи узнати, що результатъ выборôвъ єсть тымъ судомъ божимъ, но стараε ся за помочію розличныхъ софистичныхъ выкрутôвъ представити ореченье выборцѣвъ въ фарбахъ для народовцѣвъ найнеприхильнѣйшихъ. Мимо то однакъ нынѣ навѣть зъ тои стороны, котра звычайно жалила ся на невластивый вплывъ на выборцѣвъ, тымъ разомъ однакъ не поважили ся робити забѣгôвъ въ сѣмъ напрямѣ, щобы результатъ выборôвъ представити яко наслѣдокъ неправильного натиску, або вмѣшаня ся до акціи выборчои.

Зваживши подѣѣ, якû такъ явно ôдограли ся послѣдными часами, не дасть ся безусловно заперечити, що выборцѣ громадъ сельскихъ приступали до урны зъ выразною тенденцією полагодженя противностей народностныхъ и уникненя всякихъ фалшивыхъ звукôвъ. Зъ численныхъ объявôвъ можь було спôзнати, що народности рускôй обридли вже сварнѣ народностнû н братнû крамолы. Ся згодѣ приклонна тенденція объявила ся перше въ повѣтовыхъ комитетахъ правыборчихъ. Польскû члены комитетôвъ и Русины оживленû щирымъ народнымъ духомъ, пересвѣдчили ся, що лишень за помочію вспôльнои акціи буде можна ставити опôръ дѣяльности непоправныхъ ворохобникôвъ, и тому то рѣшили дорогою взаимныхъ уступствъ утрудняти дальшу ихъ дѣяльнôсть. Тымъ способомъ въ кôлькохъ случаяхъ наступило злученье ся Русинôвъ зъ Поляками.

Въ громадахъ сельскихъ повѣту калуского, порозумленье таке объявило ся въ спосôбъ виднѣйшій, якъ де инде, ту бо кандидатъ польскій, п. Казимиръ Рудницкій, цофнувъ за згодою комитету повѣтового свою кандидатуру, на рѣчь передовця Русинôвъ-народовцѣвъ, п. Романчука; не досыть на тôмъ, п. Рудницкій уважавъ за свôй обовязокъ поручити своимъ одномишленникамъ політичнымъ въ ôдповѣдно умотивованôмъ листѣ отвертôмъ, якъ найгорячѣйше поперти выбôръ п. Романчука.

Дякуючи иниціятивѣ маршалка повѣтового, Станислава гр. Баденьего, поступали Поляки въ подôбный прихильный спосôбъ также въ округѣ выборчôмъ Броды-Каменка, где удѣлили попертя кандидатурѣ Русина-народовця, п. Барвиньского.

Не менше совѣтникъ суду окружного, Пôдляшецкій, въ округѣ коломыйскôмъ, завдячуε свôй мандатъ переважно солидарному сполученю ся вырозумѣльшихъ выборцѣвъ обохъ округôвъ. Польскій центральный комитетъ выборчій, затвердивъ кандидатуры декотрыхъ Русинôвъ-народовцѣвъ въ деякяхъ округахъ сельскихъ, въ иншихъ не ставивъ своихъ кандидатôвъ и тымъ способомъ облегчивъ выбôръ Русинôвъ-народовцѣвъ, убѣгаючихъ ся о мандатъ посольскій.

Впрочѣмъ оказали Полаки свою згôднôсть и любовь супокою также тимъ, що два мандаты, котрû до теперь посѣдали ихъ приклонники політичнû, а котрû зъ легкостію и дальше задержати могли, ôдступили доброволно на рѣчь Русинôвъ-народовцѣвъ. Не руководили ся при тôмъ Поляки взглядами егоистичными, бо на разѣ не може єще никто знати, яке становище будучій рускій клюбъ въ Думѣ займе. О приступленю Русинôвъ до Кола польского, нѣколи и бесѣды бути не могло.

Однакъ вже и теперь не пôдлягаε сумнѣвови се, що послы Барвиньскій и Телишевскій, котрû першû дали початокъ до выясненя ôдносинъ народовосцевыхъ въ Галичинѣ, не менше, що знаный зô своеи интельегенціи голова руского клюбу соймового, професоръ Романчукъ такъ само якъ пріятелѣ єго політичнû Пôдляшецкій и Брылиньскій въ пытаняхъ, котрû дотычать добра краю и интересôвъ цѣлои Державы, пôйдуть безусловно въ порозумленю зъ польскими своими товаришами.

Що до пословъ Мандичевского и Охрымовича, не треба и пôдносити того, божь они въ часѣ довголѣтнои своеи дѣяльности парляментарнои старали ся всегда йти солидарно.

Лишить ся впрочѣмъ, о скôлько здаε ся, клюбъ народовцѣвъ рускихъ, стисло народнымъ, бо партія народовцѣвъ ôдповѣдно до своихъ традицій противить ся зарôвно польонизаціи якъ русификаціи. Партія та видить въ Австріи одинокій чертогъ для свободного розвою народности рускои, а понеже не много числить на средства опуканцѣвъ панславистичныхъ, готова всегда подати Полякамъ руку до згоды. Въ тôмъ дусѣ поставили народовцѣ въ соймѣ свою програму ясно и выразно, а зъ принятыхъ згôдно освѣдченъ греко-католическихъ князѣвъ Церкви стаε ся явнымъ, що не маємо тутъ до дѣла лишень зъ проминаючою енунціяціею.

Людъ рускій, котрого вѣрнôсть Державѣ не пôдлягаε найменшому сумнѣвови, давъ такожь при послѣдныхъ выборахъ до зрозумѣня, що репрезентованû Романчукомъ засады узнають и похваляють яко одиноко трафнû, що ясна имъ теперь цѣль чужихъ вплывôвъ и агитаціи штучно пôддержуванои, и що на дальше стеречи ся будуть, щобы за лжепророками, котрû такъ дуже причинили ся до надворушеня народностныхъ и соціяльныхъ ôдносинъ Галичины, и котрû въ загалѣ затроили цѣле публичне житье краю того, не стремѣти на ослѣпъ. Рѣшучій шагъ, якимъ панове Романчукъ и товаришѣ вызволили ся ôдъ спôлки зъ деякими пôдозриними патріотами, додавъ ôдрады такожь апатичнои впрочѣмъ людности сслянскôй въ Галичинѣ восточнôй, пôднѣсъ єѣ до бôльшои рѣшимости, можь одже надѣяти ся, що вскорѣ людность та зможе цѣлковито вызволити ся зъ пôдъ опѣки руссофилôвъ и схизматикôвъ“.

Переглядъ політичный.

Безперечною єсть рѣчею, що западна цивилизація, якъ зъ одной стороны несучи свои добутки въ краѣ всхôднû, неоцѣненну збираε заслугу, такъ зъ другои стороны, часто и дуже часто заносить тамъ стôлько зôпсутя и ганьбы, що краямъ непросвѣченымъ може бы лѣпше жило ся безъ тои опѣкѣ якъ зъ нею.

Послѣдиû днѣ, въ котрыхъ ôдвратительно страшнû надъужитя представителѣвъ италійского правительства въ Массавѣ выявили ся, то доказъ высше наведеныхъ слôвъ. Рѣчь маε ся такъ. Въ Массавѣ пôсля установы правительственнои, маєтокъ засудженыхъ за головну здраду (здрада стану) буваε конфискованый на рѣчь скарбу. Користаючи зъ того, кôлькохъ урядникôвъ и офицеръ жандармеріи Livroghi, найбогатшихъ купцѣвъ обжалували о выдуманû злочиньства и при конфискатѣ ихъ маєтку ладували добре власнû кешенѣ. Помôчною була имъ при тôмъ низша полиція, дорого оплачена, за удѣлъ въ скрытоубійчихъ злочиньствахъ. Бували случаи, що обвиненыхъ передъ судомъ тайкомъ мор-

довано, бо заходила обава, що легко моглибы они выказати свою невинность. Надуживання тѣ выкрыто цѣлкомъ случайно, а если-бы не простый припадокъ, могли они еще и лѣтами тревати. Увязнено бувшого секретаря кольонiи Cognossi, официра полиции Linraghi-ого и полицаѣвъ, котрѣ брали удѣлъ въ надъужитяхъ. Справу тоту передавъ габинетъ пôдъ остре слѣдство особнôй анкетѣ парляментарнôй. Все таки есть се великою ознакою недбальства и легкодушности, зъ якою рѣшае ся въ кольонiяхъ италiйскихъ о житю и смерти пôдданыхъ. Совѣстне розслѣдженье кождого заеуду передъ его потвердженьемъ, и застановленье ся надъ мотивами, на якихъ засудъ сей опирае ся, належало до головнокомандируючого въ кольонiи. По части одже и на него паде якась часть вины, хотяй не впростъ за те, що бракомъ енергiи позволивъ низшимъ урядникамъ такъ далеко посувати ихъ кроваву ревнôсть.

Межи Сербiею а Болгарiею готово прiйти до порозумѣня. Зъ вѣродостойного жерела заручають, що болгарскiй агентъ дипльоматичный, п. Дмитровъ, мавъ довшу нараду зъ министромъ-президентомъ сербскимъ Пасичомъ, и що нарада та не лишить ся безъ значного полѣпшения ôдносинъ обохъ тыхъ балканьскихъ державъ. Такожь праса болгарска, а именно *Свобода*, органъ Стамбулова, дуже користно пише о Пасичу.

Каже ôнъ, що минувшôсть нового сербского президента габинету будить надѣю, що не буде ôнъ ворожо выступавъ противо краю, котрый черезъ тôлько лѣтъ дававъ ему охорону передъ его гонителями. Що Болгарiя готова подати руку до згоды, се рѣчь безперечна, а розсудкови Пасича, котрого правленье дотеперѣшне заповѣдае ся такъ дуже хорошо, треба завѣрити, що постарае ся ôнъ о ухиленье всякои антипатiи Сербiи до еи посестры Болгарiи.

Нѣмецкiй министръ просвѣты, Ґосльеръ уступивъ. Наслѣдникомъ его зôставъ Зедлицъ, начальный президентъ В. Княжества Познаньского и предсѣдатель комисiи кольонiзацiйнои. Зедлицъ не входивъ еще нѣколи въ складъ котрого зъ габинетôвъ. Вправдѣ по упадку Путткамера жертвувавъ ему кн. Бисмаркъ теку справъ внутрѣшныхъ, Зедлицъ не прiймавъ еѣ однакъ, оправдуючи ся тымъ, що становище его яко презеса комисiи кольонизацiйнои не дасть ся нѣкимъ заступити. Якъ недавно обговорювали мы то, самѣ Нѣмцѣ жалують ся, що комисiя та не зробила нѣчого, не гадаемо однакъ, щобы и на новôмъ становищи могло ся п. Зедлицови такъ само нещастити.

Посланiе Льва Папы XIII.

Австрiйскому Епископатови.

Конференцiя Епископôвъ Австрiйскои Монархiи, ôдбуваюча ся на дняхъ пôдъ проводомъ Празкого Архiепископа у Вѣдни, удостоила ся особного письма Святѣйшого Отця выданого дня 3 марта.

Тое достойне посланье, зъ ôдрадою зазначивши похвальнiй намаганя Епископôвъ, духовенства и вѣрныхъ цѣлого свѣта, въ поборюваню ворогôвъ, котрѣ на всѣ способы стремлять до того, щобы въ родинѣ, школѣ, законахъ и суспôльныхъ порядкахъ знивечити всякiй слѣдъ религiи, щобы Церковь ôдберти зъ майна еи и влiянiя на суспôльность, котрѣ не жахають ся щинити найпереворотнѣйшихъ блудôвъ, доптати правъ Церковныхъ обмежувати еи свободы нападати на епископôвъ и духовенство а особенно повагу Папы понижувати: зъ чого вся бѣда на гмины, державы и народы. Похваливши усилiя епископôвъ цѣлои вселенной въ противодѣйствiю тымъ жалостнымъ стремленямъ, Папа пôдносить зъ великимъ узнаньемъ ревнôсть Австрiйского Епископату въ тôмъ напрямѣ.

Читаемо тамъ слова похвалы за звѣстне намъ его пастырске посланье передъ послѣдними выборами и за тую его солидарнôсть тамъ, де ходить о справы Церкви. Пôднѣсши зъ узнаньемъ сей укладъ, якiй приняли Австрiйскiй Епископы, въ збираню ся при важныхъ моментахъ державного житя на спôльнiй конференцiи, Отець святый таке пише;

„Було то воистину провидѣнне дѣло. Бо-жь если по сторонѣ противникôвъ, злiй люде, дерзновенiемъ и численностiю перемагаючи, збирають ся по всѣхъ мѣсцяхъ, сполученiй намѣромъ грабежництва на блаженствахъ вѣры и тыхъ доброхъ, котрѣ зъ вѣры происходять: то безъ сумнѣву справедливою та конечною есть рѣчею, щобы и католики пôдъ проводомъ своихъ епископôвъ, всѣ свои усилiя и могучôсть сполучили до даня имъ ôдпору. Тажь бо при численности участникôвъ такихъ зôбрань, свобôднѣйше и успѣшнѣйше имъ прiйде исповѣдане своеи вѣры удержувати и вражiй навѣты ôдганяти.

„На предметахъ обрадъ и то вельми досяглыхъ, епископамъ збувати не буде. При тôмъ рôжнôмъ сучаснôмъ злѣ, на котре хворѣемо, здае ся Намъ, що передъ всѣмъ къ сему намъ стремѣти и се здѣлати подобае, щобы узы звязуючiй христiяньску родину зъ ерархiею, въ кождымъ днемъ ставали тѣснѣйшiй, а также, щобы вѣрнiй въ цѣлою охотою и повнымъ повиновеньемъ до своихъ епископôвъ привязували ся, а особливымъ способомъ, щобы для Верховного Пастырiя всеи Церкви вѣрностiю, послухомъ и сыновною любовiю горѣли, исповѣдуючи се безъ тревоги.

„Однакъ, скоро обовязокъ домаганя ся, щобы *Папа римскiй не бувъ нѣякôй свѣтскôй власти пôдчиненымъ*, але въ цѣлôй повнотѣ самостôйнымъ, скоро сей обовязокъ святый тяжить не на однôмъ якимъ народѣ а на всѣхъ католикахъ, дебы они не були: то епископы довжнiй па своихъ спôльныхъ нарадахъ тымъ журити ся и черезъ совокупну дѣяльнôсть до того довести щобы умы вѣрныхъ, для тои справы остали не похитнiй, и до скорого та успѣшного ея полагодженя возгорѣли ся".

Дальше святѣйшiй Отець указуе, що на такихъ зôбраняхъ епископôвъ, могуть въ *труднѣйшихъ урядовыхъ злучаяхъ* нараджувати ся, а въ потребѣ выдавати совокупно пастырскiй посланiя; могуть обговорювати справы ôдносячi ся *до науки и воспитаня молодого клиру*, въ чôмъ *пожадана особенна изъ печаливôсть*, именно, про дисциплину и проводъ пôсля *тридентiйскихъ* основъ: могуть справы *загалу духовенства* въ напрямѣ позыскуваня душъ обдумувати.

Що до *згромадженя вѣрныхъ*, посланье папске поручуе всѣ тѣ средства, котрыхъ уживати треба, именно: катехизацiи, проповѣди, стоваришеня, святкованье урочистыхъ днѣвъ, прiйманя тайнствъ, а котрѣ къ преуспѣваню въ добрôмъ такъ скуточнiй. Крôмъ того звертае Вселеньскiй Архiерей увагу епископата, на справу выданя такихъ *книгъ, газетъ* и т. и. для народа, котрѣ бы до захованя вѣры и новорственности причиняли ся. Надъ тымъ предметомъ обширно розводить ся, узнаючи его за многоважный „*особенно въ Австрiи*, понеже найбôльше розпростороненiй тамъ часописи, вылслугують ся по найбôльшôй части людямъ ворогуючимъ противъ Церкви, а котрѣ поседаючи великiй маетокъ, могуть ихъ найлекше и найширше розпростороняти."

На конець печаливе Отцѣвске серце Верховного Пастыря, не забувае про *справу робôтничу*, котра будучи такъ близко спорôднена, зô справою соцiяльною, що повинна она бути огорнена тымъ бôльшою опѣкою, чимъ бôльше перепонъ и трудностей на дорозѣ еи розвитку.

Отъ же, судить папа, если епископы сесю робôтничу справу возьмуть въ свои руки а на основахъ божого права и справедливости причинять ся до выведеня зъ нужды працюючого люду, то тымъ, такъ религiи якъ и державѣ найлѣпше услужать.

Часть господарска.

О насѣню.

Можна сподѣвати ся, що сего року скорше начнемо полевй роботы, и вже велика часть до того приладитись. Добрый господарь не тогды статки господарскiй споряджуе, худобу пôдкормлюе, и все, що треба лагодить, коли вже жайворонокъ по надъ обсохлою землею спѣвомъ своимъ оратая до роботы кличе, але завчасу все обмышлюе и предвиджуе.

Особенно насѣнье приготовлюе ôнъ завчасу, а якъ не ма у него доброго свого, кидае ся де бы достати такого, зъ котрого бы бувъ пожитокъ а не змарнованье ролѣ и труду. Кождый хиба знае, що ôдъ доброты, чистоты и ґатунку насѣня, залежить въ значнôй части будучiй пожитокъ зъ працѣ рôльника.

Зерно кождого збôжа, маючого сѣяти ся, повинно бути здорове, цѣле, найповнѣйше и найважше зъ всѣхъ зернять того ґатунку, а особенно повинно бути чисте безъ найменшои примѣшки иншого збôжа або хопты.

Зернятка тощавй, тоненькй и легонькй. дають ростинки утлй, дрôбнй, зъ котрыхъ хôсно мале, а якъ ще хопта намѣшае ся, то не тôлько, що она дармо забирае мѣсце, и выкрадае поживу зъ землѣ збôжу, але ще вселившись, заглошуе его и причиняе ся до того, що солома стае мягка и легко разомъ зъ хоптою подае ся выляганю.

Корчики збôжа, выросшй зъ дрôбного и тощавго насѣня, або ростучй межи хвастомъ, дають ледво одну стеблину, на котрôй колосокъ марный, зъ дрôбными зернятками.

Хотѣвши отже мати доброе насѣнье, треба и молотити осторожно, щобы не понадтручувати зернятъ и вымолочене, треба сильно перемлинковати, щобы саме цѣлне та грубе ôдъ дрôбного ôддѣлити.

При такôмъ млынкованю, ôдлѣтае разомъ зъ дрôбнымъ насѣньемъ значна часть насѣня всѣлякои хопты, котра если остане ще, мусить бути черезъ густе дрôтяне сито, чисто пересѣяна. Якъ насѣня не богато, а часъ на тое позволяе, особенно зимовою порою, то оплатить ся навѣть руками перебрати ще, тую хопту, що черезъ сито не перелетѣла, якъ кукôль, блаватъ або вычка.

Тое навѣть конечне при такихъ збôжахъ якъ бôбъ, горохъ, фасоля, бо часто въ нихъ богато зернять розбитыхъ або не зрѣлыхъ, котрѣ не збiйдуть, а до чого иншого придати ся могуть.

Найбôльшу увагу треба звертати на насѣнье конюшины, бо въ нѣй найчастѣйше хопты чимало. Найлѣпше не сѣяти такои конюшины, котра була зôбрана и вымолочена разомъ зъ хоптою, бо на тôмъ буде втрата, а треба постарати ся о чисте насѣнье.

Кто не знае о тôмъ, що збôже зводить ся и мимо найлѣпшого справленя рôлѣ, не сыпе якъ треба и дае зерно мале? Дѣе ся то особенно зъ декотрыми гатунками збôжа заграничного, н. пр. зъ пшеницею *банаткою*, котра у насъ такъ выроджуе ся, що по трехъ або четырехъ лѣтахъ, треба спроваджувати еѣ на ново зъ Угорщины. Але и наше збôже, черезъ недобôръ насѣня, такожь зводить ся. Треба одже пильнувати ся, щобы роздобути всегда насѣня повного, здорового, зъ грунтôвъ лѣпшихъ, на тяжшiй, а не на ôдворотъ. Если прiйде ся купити, якъ замѣняти трудно, требае глядѣти, щобы въ якôмъ будь крамѣ насѣня не куповати. Особенно, если хочемо сѣяти бураки на пашу, морковь, траву яку на пастонѣ або конюшину. Де есть дворъ або кружокъ рôльничiй, то ôдъ нихъ можна заратувати ся, а якъ нема, то треба завсѣгды звертати ся зъ закупомъ насѣня до знаныхъ, совѣстныхъ христiяньскихъ склепôвъ, або до спôлки цѣлою громадою, спровадити насѣнье зъ першои руки, для зменшеня коштôвъ пересылки. Такй замовленя однакъ завчасу треба робити, щобы на заводѣ не бути выставленымъ.

Кроника.

— **Ц. к. рада шкôльна краева** именовала доте перѣшного учителя Казимира Боруцкого, въ Окнинахъ, сталымъ учителемъ школы етатовои въ Окнинахъ; сталого учителя, Франца Маршицкого, въ Канчудзѣ сталымъ учителемъ управляючимъ школою етатовою въ Канчудзѣ.

— **Въ справѣ будовы нового театру у Львовѣ** ôдбула ся вчера въ комнатѣ Выдѣлу краевого конференцiя делегатôвъ краевого Выдѣлу и Рады мѣйскои. Делегаты мѣста заявили, що громада причинить ся до будовы театру сумою 500.000 зр. вчисливши вже до того и мѣсце пôдъ будову, однакъ пôдъ тымъ условьемъ, що

край прiйме на себе выставленье будынку, котрый перейде потôмъ на власнôсть и въ зарядъ краю. Соймъ поручаючи Выдѣлови краєвому, щобы той ввôйшовъ въ переговоры въ Радою мѣйскою въ тôй цѣли, не давъ нiякои директивы въ справѣ перенятiя въ зарядъ краю новои будовы, а дельегаты Рады мѣйскои не мали мандату до веденiя переговорôвъ въ тôмъ взглядѣ, якою субвенцiєю повинно мѣсто причинити ся до будовы того театру. Для того мають дельегаты мѣйскои Рады постарати ся о альтернативне рѣшенiє тои же Рады, и за три недѣлѣ зберуть ся они для нарадъ.

— **Въ цѣли перешкодженя** пôдраблянь переказôвъ почтовыхъ заявляє дирекцiя почтъ до загальнои вѣдомости слѣдуюче рѣшенiє: Въ наслѣдокъ повтаряючихъ ся случаѣвъ, що пôдробляни почтови переказы, означенѝ Poste restante, були выплачуванѝ, хотяй ôддавчѝ уряды почтовѝ заховали всякѝ предписанѝ средства осторожности, що до льегитимацiйныхъ документôвъ — рѣшило мѣнистерство торговлѣ рескиптомъ зъ дня 18 лютого 1891 р. н-ръ 7135, що на будучнôсть переказы, адресованѝ до особъ незвѣстныхъ poste restante або въ гостинницяхъ, не будуть заразъ выплачуванѝ, але тôлько по ôдповѣднôмъ зазывѣ ôдносительного уряду надавчого и коли надôйде ôдповѣдь, що переказъ бувъ тамъ дѣйстно наданый. Въ наслѣдокъ того будуть опôзнюванѝ вправдѣ выплаты, але такожь повздержать пôдробляньє переказôвъ. Длятого звертаємо увагу сторôнъ, щобы грошѣ, призначенѝ для адресатôвъ poste restante, або перебуваючихъ въ гостинницяхъ, надавали на почту не за переказами, але за помочiю листôвъ грошевыхъ.

— **Зъ Льондину доносять,** що сильна буря морска, прочинила тамъ значнѝ шкоды. Два кораблѣ розбили ся, загибло много людей рыбакôвъ. Погибло около 60 особъ.

— **Степень докторôвъ медицины** получили въ Краковѣ пп.: Антонiй Ґолембьовскiй, родомъ зъ Посадовы, Илярiй Лебедь Ортыньскiй зъ Самбора и Яковъ Ардтъ зъ Ланцута.

— **Доказы тожсамости** особы у Хинчикôвъ. Выѣжджаючи по за границю Хинъ мусять заосмотрити ся въ цѣкавый пашпортъ. Подорожный мусить посмаровати собѣ руку фарбою олiйною и приложити єѣ до мокрого паперу, котрый заховує ôдбитье линiй. Понеже нема на свѣтѣ двохъ рукъ однаковыхъ зъ пашпорту такого може користати лишень той, на чiє имя ôнъ зôставъ выставленый.

— **Самоубiйство**. Передъ кôлькома днями строила ся въ Краковѣ швачка — Бениґна Козловска. Причиною була нужда, нещасна зарабляла мѣсячно ледво 7 золотыхъ.

— **Зъ Гамбурга доносять,** що страшна метѣль бѣсить ся въ Гольштинѣ, Шлезвигу, вздовжь побережа Атлянтику въ Бельгiи, а найстрашнѣйше въ Шкоцiи, де температура упала на 15 степенѣвъ морозу.

— **Въ пôвнôчнôй Валiи** въ наслѣдокъ тучь згибло 4000 овець на поли.

— **Львôвска рада мѣйска** полагодила на вчерашнôмъ засѣданю мѣжь иншимъ отсѝ важнѣйшѝ справы: Доповнено шести членами комисiю театральну, котра веде переговоры зъ Выдѣломъ краєвымъ въ справѣ будовы нового театру польского а всѣ внесеня въ той справѣ має предкладати та комисiя до затвердженя радѣ мѣйской. Порѣшено выбудовати ще сего року мѣйску огрѣвальню на мѣйскихъ грунтахъ коло дому инвалидôвъ. Въ справѣ будовы факультету медичного у Львовѣ порѣшено, що рада мѣйска обовязує ся крôмъ давнѣйше ухваленои субвенцiи 30.000 зр. выплатити скарбови ще 20.000 зр. яко еквивалентъ за грунтъ пôдъ будову факультету, а то тому, бо громада не має власнѣхъ грунтôвъ коло шпиталя а чужихъ не може купити за-для надто высокои цѣны. Принято драму поета Бжововского: „Облога мѣста Львова", котру ôнъ вложивъ въ дарѣ громадѣ мѣста Львова, а сынови автора надано стипендiю по 200 зр. на два роки. Надано три посады дѣйстныхъ учителѣвъ въ народныхъ школахъ львôвскихъ: Ив. Гляватому, Як. Ґанґлеви и Ив. Солескому.

Послѣднѝ вѣсти.

Правительство россiйске загадало „вôльного козака" Ашинова по поворотѣ зъ Францiи, интерновати до ôддаленои якои мѣсцевости. Хотять тымъ способомъ положити конець єго волокитству. Наколибъ супротививъ ся приказови власти, правительство, щобы скинути зъ себе ôдвѣчательнôсть за дѣла того завадѣяки, рѣшить ся на выдаленье его зъ границь царства.

Папа надавъ п. Виндгорстови великiй крестъ ордеру св. Григорiя въ надгороду за все, що зробивъ ôнъ для добра Церкви. Вскорѣ переслане єму буде breve разомъ зъ декорацiєю.

Социялисты зачали вже приготованя до енергичного выступленя противъ выбору Бисмарка до парляменту. Числять они тамъ на 5 до 6 тысячѣвъ голосôвъ.

Нарады въ справѣ договору торговельного зъ Нѣмцями ôдбуваютъ ся щоденно въ Министерствѣ справъ заграничныхъ у Вѣдни. На дняхъ принято до вѣдомости новѝ пропозицiи комисарôвъ нѣмецкихъ. *Fremdenblatt* завѣряє, що нарады укôнчать ся щасливо. Сумнѣтельною єсть однакъ рѣчею, чи договоръ буде пôдписаный вже того мѣсяця.

Въ константинопольскихъ округахъ дипльоматычныхъ выкликало не малу сензацiю представленье россiйского посла Нелидова вымѣрене противъ Порты въ египетскôй справѣ. Нелидовъ заявивъ, що Россiя не уважає ся вже зобовязаною до давнѣйшого свого приреченя и не буде признавати верховнои власти Порты надъ Єгиптомъ, та при першôй лѣпшôй нагодѣ заключить зъ Єгиптомъ окрему угоду торговельну. Нелидовъ явивъ ся особисто въ Портѣ и заявивъ то, въ наслѣдокъ чого въ турецкихъ кругахъ правительственныхъ, дуже чутливыхъ въ теперѣшну пору на справы египетскѝ настало велике невдоволенье.

Сегорôчнѝ засѣданя спôльныхъ делегацiй будуть ôдбувати ся ажь въ жовтню, а то для того, що засѣданя австрiйского парляменту, котрый збере ся въ цвѣтню, потягнуть ся довго, бо палата послôвъ буде мусѣла насамперѣдъ уконституовати ся, ôтакъ перевести довгу дебату адресову, а наконецъ ухвалити и буджетъ; зъ другои стороны знова угорска палата послôвъ буде занята важною реформою аеминистрацiйною.

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Вѣдень 14 марта. Конференцiя епископôвъ зôстала вчера замкнена. Князь епископъ вернувъ до Вроцлавя.

Вѣдень 14 марта. *Polit. Corr.* пише: Способъ, въ якiй декотрѝ дневники представили розпорядженье, выдане черезъ президента вызшого суду краєвого, Вазера, а дотычачѝ руху антисемицкого, склонивъ министерство правосудiя до зажаданя справозданя и объясненя на якôй пôдставѣ розпорядженье то выдане зôстало. Министерство набрало зовсѣмъ успокояючого переконаня о цѣлкомъ правильнôмъ выданю засуду правного. Президентъ старавъ ся запобѣгчи, щобы напрямъ, якiй ся пôдчасъ послѣдного руху выборчого объявивъ, не розширивъ ся въ кругахъ судiѣвъ.

Вѣдень, 14 марта. Рухъ пароходôвъ почтовыхъ товариства паровои плавбы на Дунаю зъ Вѣдня до Будапешту, зôстане ôтвореный зъ днемъ 23 с. м.

Монахiюмъ. Тельеграма цѣсаря Вильгельма до князя реґента мѣстить сердечнѝ гратуляцiи по причинѣ рѣдкого торжества и вдячне узнанье зъ причины вѣрного вспôвудѣлу князя реґента въ тôмъ напрямѣ, щобы узы, лучачѝ цѣсаря зъ реґентомъ стягали ся еще бôльше для добра вспôльнои ôтчины. Князь реґентъ ôдповѣвъ тельеграмою, мѣстячого сердечну подяку и узнанье для цѣсаря.

Берлинъ 14 марта. Въ парляментѣ освѣдчивъ канцльеръ державы, що Нѣмцѣ не могли выслати жадного корабля до Чили головно по причинѣ конечности береженя интересôвъ своихъ на водахъ хиньскихъ. Ôдшкодованя за нарушенѝ интересы нѣмецкѝ зажадають Нѣмцѣ дорогою дипльомацiи.

Римъ, 14 марта. Изба депутованыхъ рѣшила безъ розправы провадженье речинця выповѣдженя торговельного договоря зъ Австро-Уграми.

Марсилiя, 14 мара. Пôсля наспѣвшихъ зъ Индохинъ вѣстей, розбôйництво мôрске въ Тонкинѣ прибрало грôзнѝ розмѣры. Въ борбѣ зъ пиратами стратили Французы двохъ официрôвъ и кôльканайцять стрѣльцѣвъ. Пôдчасъ нападу пиратôвъ на Cholot убито резидента французского и двохъ урядникôвъ.

Берлинъ, 14 марта. Пôсля донесеня дневникôвъ, загальный станъ болѣзни Виндгорста єсть гôршiй, станъ силъ однакъ вдоволяючiй.

Римъ, 14 марта. Выданый вчера о годинѣ 5 вечеромъ бiульетинъ голосить, що князь Напольеонъ дня нынѣшного правдоподôбно не пережiє. Князь Вikторъ Напольеонъ кôлька разôвъ приходивъ до комнаты ôтця. Умираючiй єсть цѣлкомъ притомный. Увѣряють, що кардиналъ Mermillod выспов̂ѣдавъ князя вчера рано.

Торгъ збôжемъ.

14 марта	Львôвъ	Терно-пôль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	8.——8.25	7.85—8.10	7.60—8.—	8.——8.45
Жито	5.85—6.20	5.60—6.—	5.40—5.90	6.——6.35
Ячмѣнь	6.——6.75	5.25—7.—	4.85—6.50	5.75—7.25
Овесъ	6.——6.70	5.80—6.35	5.75—6.20	6.20—7.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.
Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 лiтр. пр. loco Львôвъ одъ —·— до —·— зл.

Надôслане

Выдѣлъ краєвый пôдъ днемъ 15 лютого с. р. оголошує конкурсъ на три стипендiи для ученикôвъ низшои школы рôльничои въ Городенцѣ, а именно:

1. 100 зр. рôчно призначеныхъ для сынôвъ мешканцѣвъ Городенки, въ Городенцѣ родженыхъ, котрѝ надає Выдѣлъ краєвый на представленье заряду громадского м. Городенки, котрому право представленя кандидата прислугує.

2. 150 зр. рôчно призначеныхъ для сынôвъ селянскихъ толмацкого повѣта, котрѝ надає Выдѣлъ кр. на представленье Выдѣлу Рады повѣтовои въ Толмачѣ.

3. 150 зр. рôчно призначеныхъ для сынôвъ селянскихъ зъ городенского повѣту а въ браку тыхъ и для кандыдатôвъ зъ иншихъ повѣтôвъ. Тѝ, котрыхъ представить Выдѣлъ Рады повѣтовои въ Городенцѣ, будуть мали першеньство передъ другими. Стипендiю сю надає Выдѣлъ краєвый.

Соубѣгателѣ о котре зъ тыхъ, стипендiй довжнѝ свои поданя внести до Выдѣлу краєвого на руки Дирекцiи низшои школы рôльничои краєвои въ Городенцѣ, найпôзнѣйше до кôнця лат. цвѣтня с. р.

До подань треба долучити метрику крещеня и свѣдоцтва зъ ôдбутыхъ доси наукъ, тѝ же котрѝ, що но до школы вступають, мають долучити свѣдоцтво Дирекцiи школы рôльничои въ Городенцѣ, що вступный испытъ здали и потрѣбнѝ условины до принятiя до тои школы мають.

Переписка Редакцiи.

К. Л. въ Ни. Письмо дôстали, З. П. К. якъ гадаєте. Для насъ оно не ôдповѣдне. Скорше до Зорѣ.

Селюхъ. Пôзнѣйше!

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкiй.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Знаменитŷ средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно

Порошокъ до зубôвъ салициловый и зъ руты надае зубамъ снѣжну бѣлость и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усувае зъ неи непріятный смакъ, а также забеспечуе ясла передъ всѣми **слабостями.**

Въ склепахъ зôстаючихъ пôдъ моею фирмою якъ тоже въ головнôмъ моимъ складѣ у Львовѣ, ул. Сикстуска 47

утримую лишень найлѣпшŷ сорты

НАФТЫ галиційскои невыбухаючои

и спродаю тую въ склепахъ моихъ:

1 литръ нафты подвôйно рафин. **кришталевои** (Kaiser-Oel) Nr. 00 по 24 кр.
" " подв. раф. **сальоновои** Nr. 0 по 22 кр.
" " чистои **бѣлои** Nr. I по 20 кр.

☞ купуючимъ въ моѣмъ головнôмъ складѣ хотяй 10 литрôвъ наразъ ☞ **опускаю** зъ цѣны повыжшои 2 кр. на литрѣ и ôдставляю замовлену нафту до дому.

При замовленяхъ **цѣлыми бочками** около 180 **літрôвъ** даю ôдповѣдный рабатъ. Ктобы але не хотѣвъ бôльшои скôлькости переховувати у себе, отримае **асигнаты,** за котрыми закуплену нафту **частями** въ кождôмъ моимъ склепѣ ôдôбрати може.

Выбухаючои нафты, хотяй о много дешевшои, яко товару лихого и дуже небезпечного, цѣлкомъ не тримаю въ моѣмъ складѣ.

Нафта, походяча зъ моеи рафинеріи горить до крихитки въ кождôй лямпѣ поломнѣю ясного и спокôйнымъ, не коптить и не выдае непріемного одору.

На провинцію высылаю нафту за переказомъ до всѣхъ стацій желѣзнодорожныхъ.

Петро Міончиньскій,
у Львовѣ.

Симъ маю честь донести Высокоповажанôй П. Т. Публицѣ, що набувъ я на власность

Магазинъ и робôтню кравецку

п. И. Ґурейского, котрый пôдъ фирмою

ЕМЕРИКЪ СЛУҐОЦКІЙ

при улицѣ Коперника ч. 6 дальше вести буду.

Яко довголѣтный управитель одного зъ перворядныхъ мѣсцевыхъ фирмъ кравецкихъ, набувъ я въ заводѣ тôмъ вправы въ кождôмъ напрямѣ, такъ, що всѣмъ бажанямъ Высокоповажаныхъ моихъ ôдбирателѣвъ вдоволити можу. Поручаючи ся ласкавымъ взглядамъ Высокоповажанои П. Т. Публики, пишу ся зъ поважаньемъ

Емерикъ Слуґоцкій,
Львôвъ, улиця Коперника 6.

ЛЕВЪ ЯНИКОВСКІЙ

передтымъ А. ВАЙҐЕЛЬ

ГОДИННИКАРЬ

у Львовѣ, улиця Театральна число 16

поручае свôй богатый складъ

зегаркôвъ золотыхъ, срѣбрныхъ, зъ перворядныхъ фабрыкъ женевскихъ и французкихъ, тоже цѣпочки золотŷ и срѣбнŷ, удержуе на складѣ великій выбôръ зегарôвъ стѣнныхъ, столовыхъ и пендулевыхъ, будикôвъ всякого рода по цѣнахъ найдешевшихъ.

Принимае ся направу всякого рода зегарôвъ, граючихъ зегаркôвъ, токожь всякŷ направы зегарôвъ и годинникôвъ *старинныхъ* и одновленье тыхъ-же.

Львôвъ, Аенція „Impressa“.

Антоній Кожелюжекъ

у Львовѣ.

поручае на теперѣшный сезонъ найновѣйшŷ **капелюхи фильцовŷ** твердŷ и мягкŷ наймоднѣйшŷ власного выробу.

Удержуе на складѣ великій выбôръ **капелюхôвъ и цилиндрôвъ** Габиґа, крôмъ того поручае **шапокляки.**

Принимае также цилиндры и капелюхи до ôдновленя, фарбованя и прасованя.

Цѣнники даромъ и оплаченŷ.

ЗАВÔЗВАНЬЕ!

Въ протягу 24 годинъ

можна зъ всякою запорукою выгубити всякій родъ **щурôвъ, мышей домовыхъ и пôльныхъ, швабôвъ, караконôвъ, блощиць** и т. д. якъ и всякій родъ **домовыхъ и пôльныхъ насѣкомыхъ шкôдливыхъ** за помочею найновѣшихъ вынайденыхъ ц. к. прив. препаратôвъ.

Высылае ся за послѣплатою або за готôвку платну у Вѣдни.

Правдивŷ можна лишень получити въ

Хем. Ляборатоpіи у Вѣдни
III Bezk. Boerhavegasse Nr. 7
де выробляють ся всякŷ выробы хемичнŷ и на всякŷ рецепты выдають ся лѣкарства.

!!Кто хоче набути!!

истинно добрый и не дорогій зегарокъ або зигаръ стѣнный — най удасть ся зъ довѣріемъ до новои фирмы годинникарской

КОНРАДА ШНАЙКАРТА

Львôвъ, ул Галицка ч. 25 (на розѣ улицѣ Валовои).

Фирма та, абы позыскати собѣ ласкавыхъ покупателѣвъ, продае зъ дуже малою корыстію найлѣпшŷ зигарки славныхъ фабрикъ якъ: Лонґінесъ, Сиґрістъ, Розкопфъ, и иныхъ — такъ золотŷ и срѣбный — также **зигары** стѣннŷ. сальоновŷ, бюровŷ, будикŷ и т. д. Власна робôтня выконуе всяку направу точно и дешево такъ мѣсцеву якъ и зъ провинціи. Нова та фирма поручае ся ласкавôй памяти Всч. Публики.

Власного выробу ковдры на ôвчôй вовнѣ и и баволнѣ ôдъ зл. 4·50 на вяку цѣну до зл. 14 — матерацы волосянŷ (3 подушолъ) ôдповѣдно до ваги и рода шерсти, ôдъ зр. 16 до 30, вставки пружиновŷ до ложокъ ôдъ найдешевшихъ до найлѣпшихъ поручае въ найбôльшôмъ выборѣ **Іосифъ Шустеръ** Львôвъ, ул. Коперника ч. 7. Передѣлку и покрытье старыхъ колдеръ и матерацôвъ принимаю. (1—10)

Окулиста Дръ Ґезанґъ,

б. ельевъ асистентъ и операторъ на окулистичнôй клиницѣ проф. Фукса у Вѣдни.

Львôвъ, ул. Ягайлоньска ч. 2
напротивъ нового гмаху Касы Ощадности.

М. В. ТАУБЕРЪ

Заведенье рытовниче и власный выробъ стампиль кавчуковыхъ
тоже и фабрика
марокъ печатковыхъ
ЛЬВÔВЪ, улиця Сикстуска ч. 6.

☞ Замовленя зъ провинціи выконуе якъ найскорше.

Новôсть!

Не треба спиритусу щобы заварити воду

въ кôлькохъ минутахъ до зготовленя чаю або кавы на *Non plus ultra* ощаднôмъ „шибковарцѣ“ ôдзначенôмъ на выставцѣ въ Кремсъ надъ Дунаемъ срѣбнымъ медалемъ власного вынаходку знанои тутешнои фирмы:

Фердинандъ Кіндель и Владиславъ Герцъ

Львôвъ, ул. Галицка ч. 15

противъ торговлѣ корѣннои п. А. Маньковского, поручае Всч. Публицѣ свою **Робôтню** и **складъ** зъ всякими предметами въ составъ блахарского дѣла входячими выробами въ великôмъ выборѣ а именно: **ванны всякои величины, до купелѣвъ насѣдовыхъ тушŷ и кльозеты, парнѣ домовŷ итд.;** споряджую также покрытье дахôвъ и вежъ церковныхъ бляхою желѣзною цинковою или мѣдяною, дальше ґзимсы, орнаменты и всякŷ иншŷ украшеня, при старыхъ будôвляхъ споряджають ся такъ въ мѣсци якъ и на провинціи всякŷ направы и мальовила дахôвъ. — Пріймають ся также начиня кухоннŷ до направы и побѣленя по умѣркованыхъ цѣнахъ.

Замовленя зъ провинціи выконую ôдворотною почтою.

Пробки даромъ и оплачено!

Всякŷ сорты

☞ **МАТЕРІЙ СУКОННЫХЪ** ☜

по удивляючо низкихъ, правдиво фабричныхъ цѣнахъ. Решткы на цѣле убране по 2, 3, 4 зр. итд. поручае

Karol Beer, Troppau, (Tuchversandthaus).

Пробки даромъ и оплачено!

Аґентôвъ всюда пошукуе ся.

СТАНИСЛАВЪ ВОЙТЫНЬСКІЙ,

бляхарь

у Львовѣ, улиця Академицка,
(въ готелю Жоржа)

поручае свôй складъ и робôтню

ВЫРОБÔВЪ БЛЯХАРСКИХЪ

яко то:

покрытя дахôвъ, орнамента цинковŷ лянŷ и вытисканŷ, ґзимси, украшеня даховŷ также вежовŷ церковнŷ итд., обнимае уряджeня клоакъ, вентиляцій, купѣлôвъ и всякихъ въ составъ бляхарства входячихъ выробôвъ.

Замовленя мѣсцевŷ, якъ тоже и зъ провинціи выконуе по цѣнахъ умѣркованыхъ, скоро, точно и якъ найдокладнѣйше.

РОБÔТНЯ

суконъ мужескихъ

ІОАНА МАЙЗЕНГЕЛЬТЕРА

у Львовѣ, ул. Собѣского, ч. 30

выконуе всякŷ замовленя въ составъ кравецтва входячŷ, а именно:

убраня цивильнŷ, для Всеч. Духовеньства тоже и дитинячŷ

☞ **пôсля найсвѣжшои моды** ☜

по дуже приступныхъ цѣнахъ.

Поручаючи ся ласкавымъ взглядамъ П. Т. Публики, пишусь въ высокимъ поважаньемъ

Іоанъ Майзенгельтеръ.

ALFRED RASSL,

Schlesien. Troppau, österr.

ТОРГОВЛЯ НАСѢНЯ

для лѣсоводства и земледѣльства

поручае

всякого рода насѣнье en gross и en detail

заручаючи за его кілкованье.

НАЙБÔЛЬШІЙ СКЛАДЪ

штучно выробленыхъ средствъ до справленя поля

по умѣренныхъ цѣнахъ.

Прôбки и цѣнники gratis и franco.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.